

РЕШЕНИЕ

№ 1632

гр. София, 13.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 71 състав,
в публично заседание на 21.02.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мирослава Йорданова-Великова

при участието на секретаря Ася Лекова, като разгледа дело номер **10864** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 73 ал. 4 във вр. с чл. 27, ал. 1 от Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове /ЗУСЕСИФ/ във вр. с чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба на Агенция за социално подпомагане, представлявана от д-р Н. Т., [населено място], [улица], Булстат:[ЕИК] срещу Решение за определяне на финансова корекция № BG05M90P001-3.006-0001/60 от 27.10.2023 г. на Главна дирекция ЕФМПП към Министерство на труда и социалната политика, с което на основание т. 10 и т. 11 от Приложение № 1 към чл. 2, ал. 1 от Наредбата за посочване на нередности, приета с ПМС № 57/2017 г., за допуснато нарушение по чл. 49, ал. 1 и чл. 59, ал. 2 във връзка с чл. 2, ал. 1 от ЗОП се определя обща финансова корекция в размер на 25 % спрямо засегнатите от нарушението допустими разходи по договор, сключен с „ИНДУСТРИАЛ КОМЕРС КО“ ЕАД.

Излагат се доводи за неправилност и незаконосъобразност на оспореното решение поради противоречието му с материалния закон и допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Сочи, че решението е издадено без да са обсъдени аргументите на АСП, изложени във възражение № 04-00-2008№1/24.10.2023 г. Навежда аргументи, че предвид бързината на издаването му, административният акт предполага извода за неразглеждане в пълнота на изложените от АСП доводи. Счита, че административният орган е нарушил нормата на чл. 35 от АПК, тъй като не е изяснил всички факти и обстоятелства от значение за случая. Твърди, че

квалификацията от страна на органа на условието изпълнителя да разполага със сервизни бази в определени градове като нарушение е немотивирано. Идентична е ситуацията и по отношение на аргументите на възложителя досежно квалификацията на критерия за подбор за изпълнена доставка с предмет и обем от минимум 50 бр. автомобили. Намира, че нарушението не стои в причинна връзка с нанесени вреди на общия бюджет на Европейския съюз. Позовава се на оперативната самостоятелност на възложителя. Моли съда да отмени обжалваното решение. Претендира разноски по делото.

Жалбоподателят - Агенция за социално подпомагане, в о.с.з., редовно призован, чрез юрк. К. поддържа изложеното в жалбата.

Ответникът - главен директор на Главна дирекция ЕФМПП към Министерство на труда и социалната политика, в о.с.з., редовно призован, се представлява от държавен експерт Д., който моли съда да отхвърли жалбата като неоснователна и недоказана. Счита, че нарушенията са безспорно установени. Представя подробни писмени бележки. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят е бенефициент по сключен договор № BG05M90P001-3.006-0001-C01 за безвъзмездна финансова помощ по Оперативна програма “Развитие на човешките ресурси“ 2014- 2020 г. по проект „Повишаване капацитета на служителите в сферата на закрила на детето, социалните услуги и социалното подпомагане“. Съгласно този договор, жалбоподателят е обявил обществена поръчка за услуга с предмет: „Доставка на леки автомобили за специфичните дейности на териториалните поделения на Агенция за социално подпомагане“. Във връзка с проведената открита процедура по ЗОП от АСП е извършен последващ контрол от управляващ орган на Оперативна програма “Развитие на човешките ресурси“ по законосъобразността на проведената обществена поръчка, като с писмо от 12.10.2023 г. бенефициентът е уведомен за установената нередност по смисъла на ЗУСЕСИФ, като му е дадена възможност в двуседмичен срок за представяне на възражения. На 24.10.2023 г. е входирано възражение от възложителя относно основателността и размера на финансовата корекция, с приложени докладна записка за разпределение на автомобили по населени места и справка за подпомагани лица и семейства по населени места.

В оспореното решение за определяне на финансова корекция № BG05M90P001-3.006-0001/60 от 27.10.2023 г. УО е установил, че са извършени нарушения по смисъла на чл. 40, ал. 1, т. 9 от ЗУСЕСИФ, както следва:

- 1.1. Поставено ограничително изискване в раздел III.1.3) „Технически и професионални възможности“
- 1.2. Поставено ограничително изискване в публикувания документ „Техническата спецификация“ в раздел II. Условия за доставка на 78 бр. леки автомобили.
2. На основание чл. 72, ал.3 от ЗУСЕСИФ е определил финансова корекция както

следва:

2.1. За нарушението по т. 1.1., съгласно т. 11, б. А) от Приложение № 1 към чл. 2, ал. 1 от Наредбата в размер на 10 на сто спрямо засегнатите от нарушението допустими разходи по договор, сключен с „ИНДУСТРИАЛ КОМЕРС КО“ ЕАД на обща стойност 2 734 450.0 без ДДС;

2.2. За нарушението по т. 1.2., съгласно т. 10, б. А) от Приложение № 1 към чл. 2, ал. 1 от Наредбата в размер на 25 на сто спрямо засегнатите от нарушението допустими разходи по договор, сключен с „ИНДУСТРИАЛ КОМЕРС КО“ ЕАД на обща стойност 2 734 450.0 без ДДС;

2.3. На осн. чл. 7 от Наредбата определям една корекция за всички нарушения, засягащи едни и същи допустими разходи (по т. 2.1. и т. 2.2.), чийто размер е равен на 25 на сто спрямо засегнатите от нарушението допустими разходи по договор, сключен с „ИНДУСТРИАЛ КОМЕРС КО“ ЕАД.

Административният орган е приложил пропорционалния метод за определяне размера на финансовата корекция, тъй като поради естеството на нарушението е невъзможно да се даде реално количествено изражение на финансовите последици.

За да постанови процесното решение, УО е установил, че възложителят в раздел Ш.1.3) „Технически и професионални възможности“ въвежда критерий за подбор „Участникът следва да има изпълнени дейности, идентични или сходни с предмета и обема на поръчката през последните 3 години, считано от датата на подаване на офертата“. Изрично е постановено, че „доставка, сходна с обема и предмета на поръчката следва да се разбира: извършване на доставка и гаранционна поддръжка на минимум 50 МПС“. Органът е приел, че така заложеният критерий не дава неограничена свобода на избор, не гарантира реална конкуренция и по този начин необосновано ограничава конкуренцията, поради което е нарушен чл. 59, ал. 2 от ЗОП. Постановеното ограничително изискване би имало разубеждаващ ефект спрямо потенциални кандидати, доставили за посочения период по-малко автомобили, което по никакъв начин не се съотнася към способността им да изпълнят качествено и в срок предмета и поръчката на най-ниска цена. Счита, че е нарушен принципът на пропорционалността като с неговото проявление бенефициентът следва да обоснове поставеното изискване за брой автомобили, както и защо те не са например 49 или 51 броя. Липсва обосновка за заложения брой автомобили.

На следващо място е констатирал поставено ограничително изискване в публикувания документ „Техническата спецификация“ в раздел II. Условия за доставка на 78 бр. леки автомобили, а именно „За всеки от доставяните автомобили следва да обезпечи гаранционно обслужване в оторизиран от производителя на съответния вид автомобили, сервиз на територията на страната в минимум 4 оторизирани сервизни обекта съответно в градовете В., Б., П. и С., като срокът на това обслужване следва да е до датата на по-късно настъпилото събитие измежду предложения от участника гаранционен пробег в километри и гаранционен срок в месеци.“ Органът е приел, че е извършено нарушение по смисъла на чл. 70, ал. 1, т. 9 от ЗУСЕСИФ, тъй като

заложеното изискване необосновано ограничава възможността за равен достъп на лицата за участие в процедурата и създава необосновани пречки пред конкуренцията. Счел е, че така определеният гаранционен пробег в километри „без ограничение в пробега“, постановява, че този срок е неопределен във времето, тоест вечен, което е в противоречие с реалността за амортизация на МПС при използването му от страна на възложителя от една страна, а от друга е в противоречие с посочения гаранционен срок от 60 месеца, посочен в офертата му, поради което е нарушен чл. 49, ал. 1 от ЗОП.

Административният орган е обсъдил наведените от възложителя възражения, като ги е приел за неоснователни. Въз основа на това е постановил обжалвания административен акт Решение за определяне на финансова корекция № BG05M90P001-3.006-0001/60 от 27.10.2023 г. на Главна дирекция ЕФМПП към Министерство на труда и социалната политика, с което на основание т. 10 и т. 11 от Приложение № 1 към чл. 2, ал. 1 от Наредбата за посочване на нередности, приета с ПМС № 57/2017 г., за допуснатото нарушение по чл. 49, ал. 1 и чл. 59, ал. 2 във връзка с чл. 2, ал. 1 от ЗОП се определя обща финансова корекция в размер на 25 % спрямо засегнатите от нарушението допустими разходи по договор, сключен с „ИНДУСТРИАЛ КОМЕРС КО“ ЕАД.

При така установеното от фактическа страна, съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срока по чл. 149 от АПК, от лице с правен интерес – адресат на акта и срещу акт подлежащ на съдебен контрол, съгласно чл. 73, ал. 4 от ЗУСЕСИФ, поради което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е основателна по следните съображения:

Съгласно разпоредбата на чл. 168 от АПК, извършвайки контрол за законосъобразност на обжалвания акт, съдът не се ограничава с основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените доказателства, да провери законосъобразността на оспорения акт на всички основания по чл. 146 от АПК.

Съгласно чл. 73, ал. 1 от ЗУСЕСИФ финансовата корекция се определя по основание и размер с мотивирано решение на ръководителя на управляващия орган, одобрил проекта. Съгласно чл. 9, ал. 5, изр. II от ЗУСЕСИФ ръководител на управляващия орган е ръководителят на администрацията или организацията, в чиято структура се намира управляващият орган, или оправомощено от него лице. В случая ръководител на управляващия орган е главният директор на Главна дирекция ЕФМПП към Министерство на труда и социалната политика, който със Заповед № РД-03-2 от 01.12.2020 г., на основание чл. 25, ал. 4 от Закона за администрацията, чл. 9, ал. 5, предложение последно от ЗУСЕСИФ и чл. 4, т. 7 и чл. 29 от Устройствения правилник на Министерство на труда и социалната политика във вр. с т. 1, б. „в“ от Решение № 792/17.12.2013 г. на МС за определяне на органи, отговорни за управлението, контрола, координацията и одита на европейските структурни и инвестиционни

фондове и други инструменти и инициативи на ЕС през периода 2014- 2020 г. е възложил на заместник- директора на Главна дирекция ЕФМПП към Министерство на труда и социалната политика да изпълнява функциите на ръководител на управляващ орган на Оперативна програма "Развитие на човешките ресурси" 2014-2020 г. Д. на посочените правомощия е допустимо, съгласно чл. 4 от Устройствения правилник на МТСП и чл. 9, ал. 5, предложение последно от ЗУСЕСИФ. Следователно оспореният акт е издаден от компетентен орган.

Оспорения административен акт на Ръководителя на Управляващия орган на Оперативна програма "Развитие на човешките ресурси" 2014-2020 г. е издаден в изискуемата от закона писмена форма - чл. 59, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 73, ал. 1 от ЗУСЕСИФ.

Актът съдържа фактически и правни основания с оглед на изискванията на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК. Като фактическо основание за издаване на акта са посочени констатираните нередности, състоящи се в поставено ограничително изискване. От правна страна за налагане на финансовата корекция е посочен чл. 70, ал. 1, т. 9 от ЗУСЕСИФ.

Законодателят е регламентирал специални правила за процедурата по определяне на финансовата корекция по основание и размер. Съгласно чл. 73, ал. 2 от ЗУСЕСИФ преди издаване на решението за определяне на финансовата корекция ръководителят на Управляващия орган е длъжен да осигури възможност на бенефициента да представи в разумен срок, който не може да бъде по- кратък от две седмици, писмени възражения по основателността и размера на корекцията. В чл. 73, ал. 3 от ЗУСЕСИФ е предвидено, че решението по ал. 1 се издава в едномесечен срок от представянето на възраженията по ал. 2, като в неговите мотиви се обсъждат представените от бенефициента доказателства и направените от него възражения. В настоящия случай не се спори, че изискването на чл. 73, ал. 2 от ЗУСЕСИФ е спазено. Представени са и възражения от страна на жалбоподателя.

При издаване на решението е спазена законово установената процедура съгласно разпоредбите на чл. 73 от ЗУСЕСИФ.

Материалната законосъобразност на акта за определяне и налагане на финансова корекция се свързва с проверка дали е сочено от органа основание за налагането ѝ, правилно ли е определен размера при прилагане на пропорционалния метод и дали са пречки за настъпване на разпоредените последици.

Страните не спорят по фактите. Спорът е относно правната интерпретация на установените от решаващия орган факти в контекста на осъщественото от административния орган властническо правомощие, спазването на задължението за издаване на акта едва след изясняване на всички факти и обстоятелства от значение за случая и възможността наведените констатации да бъдат съотнесени към хипотезата на основанието за определяне на финансова корекция, визирано в чл. 70, ал. 1, т. 9 ЗУСЕФСУ.

По аргумент от чл. 73, ал. 1 от ЗУСЕСИФ, финансовата корекция се определя по

основание и по размер. Основанието е извършената нередност, която предвид съдържанието на легалната дефиниция на понятието, дадена в чл. 2, б. "р" от Регламент 1198/2006 г. (и в чл. 2, т. 36 от сега действащия Регламент (ЕС) № 1303/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17 декември 2013 година за определяне на общоприложими разпоредби за Европейския фонд за регионално развитие, Европейския социален фонд, Кохезионния фонд, Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони и Европейския фонд за морско дело и рибарство и за определяне на общи разпоредби за Европейския фонд за регионално развитие, Европейския социален фонд, Кохезионния фонд и Европейския фонд за морско дело и рибарство, и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1083/2006 на Съвета (Регламент 1303/2013), представлява всяко нарушение на правото на Съюза или на националното право, свързано с прилагането на тази разпоредба, произтичащо от действие или бездействие на икономически оператор, участващ в прилагането на европейските структурни и инвестиционни фондове, което има или би имало за последица нанасянето на вреда на бюджета на Съюза чрез начисляване на неправомерен разход в бюджета на Съюза. Еднопосочна е практиката на Съда на Европейския съюз (СЕС) и на Върховния административен съд на Република България, че нередността за която се определя финансова корекция, следва да бъде нормативно установена с посочване на предпоставките за осъществяването ѝ и санкцията при проявлението на хипотезата ѝ. Това е своеобразна гаранция за законосъобразното упражняване правото на защита на бенефициента, в чиято тежест се определя корекцията.

Съгласно чл. 71, ал. 1 от ЗУСЕФСУ (в приложимата редакция), с извършването на финансови корекции се отменя предоставената финансова подкрепа със средства от ЕСИФ или се намалява размерът на изразходваните средства - допустими разходи по проект, с цел да се постигне или възстанови ситуацията, при която всички разходи, сертифицирани пред Европейската комисия, са в съответствие с приложимото право на Европейския съюз и българското законодателство. Основанията за извършване на финансова корекция нормативно са регламентирани в чл. 70, ал. 1 от ЗУСЕФСУ (загл. изм., в сила от 01.07.2022 г.

Правното основание за налагане на оспорената финансова корекция е разпоредбата на чл. 70, ал.1, т. 9 от ЗУСЕИФ, според която финансова подкрепа със средства от ЕСИФ може да бъде отменена изцяло или частично чрез извършване на финансова корекция за нередност, съставляваща нарушение на правилата за определяне на изпълнител по глава четвърта, извършено чрез действие или бездействие от страна на бенефициента, което има или би имало за последица нанасянето на вреда на средства от ЕСИФ. Съгласно чл. 143 (1) от Регламент (ЕС) № 1303/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17 декември 2013 година за определяне на общо приложими разпоредби за Европейския фонд за регионално развитие, Европейския социален фонд, Кохезионния фонд, Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони и Европейския фонд за морско дело и рибарство и за определяне на общи разпоредби за Европейския фонд за регионално развитие, Европейския

социален фонд, Кохезионния фонд и Европейския фонд за морско дело и рибарство, и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1083/2006 на Съвета, държавите членки носят отговорност за разследването на нередностите и за извършването на необходимите финансови корекции и възстановяването на дължимите суми. Дефиницията за нередност е дадена в чл. 2, т. 36 от цитирания Регламент, според която това е всяко нарушение на правото на Съюза или на националното право, свързано с прилагането на тази разпоредба, произтичащо от действие или бездействие на икономически оператор, участващ в прилагането на европейските структурни и инвестиционни фондове, което има или би имало за последица нанасянето на вреда на бюджета на Съюза чрез начисляване на неправомерен разход в бюджета на Съюза. Чл. 2, т. 37 определя като „икономически оператор“ всяко физическо или юридическо лице или друг субект, които участват в изпълнението на помощта от европейските структурни и инвестиционни фондове, с изключение на държава-членка, която упражнява правомощията си като публичен орган. Доколкото в случая жалбоподателят Агенция за социално подпомагане участва като бенефициер в изпълнението на помощта от Европейските структурни и инвестиционни фондове, същият несъмнено се явява икономически оператор, който може да бъде субект на извършена нередност по смисъла на чл. 2, т. 36 от Регламент 1303/2013 г. В този смисъл първият елемент от фактическия състав на „нередността“ е налице.

Вторият елемент е действие или бездействие, което води до нарушението на правото на Европейския съюз или на националното право, свързано с неговото прилагане, а третият елемент от фактическия състав на „нередността“, се изразява в настъпила вреда за общия бюджет на Европейския съюз или такава, която би могла да настъпи. Необходимо е да е налице и причинна връзка между извършеното нарушение /с действие или бездействие от стопанския субект – т. нар. икономически оператор/ и настъпването на вредата респ. такава вреда, която би могла да настъпи. Фактическият състав на „нередността“ следва да бъде доказан и обоснован от административния орган в проведеното административно производство по определяне и налагане на финансовата корекция. Наличието на нарушение, не е достатъчно за завършване на фактическия състав на нередността и определяне на финансова корекция, необходимо е да са налице всички елементи от него по смисъла на цитирания Регламент, за да може да бъде определена финансова корекция.

В тежест на административният орган е с оглед на чл. 170 ал. 1 от АПК да докаже, че има нарушения на правото на ЕС или националното законодателство, извършени от бенефициента по проведената обществена поръчка.

В този смисъл, органът е установил по т. 1.1. от оспореното решение, че конкретното нарушение на Закона за обществените поръчки, приложим в случая съгласно чл. 49, ал. 2, т. 1 от ЗУСЕСИФ, е по чл. 59, ал. 2 във връзка с чл. 2, ал. 1 от ЗОП. Съобразно посочената норма „Възложителите могат да използват спрямо кандидатите или участниците само критериите за подбор по този закон, които са необходими за установяване на възможността им да изпълнят поръчката. Поставените критерии трябва да са съобразени с предмета, стойността, обема и сложността на поръчката“. В чл. 2, ал. 1 от ЗОП се въвежда и задължението за възложителите, обществените поръчки да се възлагат в съответствие с принципите на равнопоставеност и недопускане на дискриминация, както и в свободна конкуренция и пропорционалност. В случая посоченото нарушение е квалифицирано и като нередност по ч. 11, б. „а“ от Приложение № 1 към чл. 2 на Наредбата. По отношение на твърдяното от органа нарушение на чл. 59, ал. 2 от ЗОП „Технически и професионални възможности“ въвежда критерий за подбор „Участникът следва да има изпълнени дейности, идентични или сходни с предмета и обема на поръчката през последните 3 години, считано от датата на подаване на офертата“ и „доставка, сходна с обема и предмета на поръчката следва да се разбира: извършване на доставка и гаранционна поддръжка на минимум 50 МПС“ настоящият съдебен състав намира, че така въведеното изискване към участниците не противоречи на посочения от УО законов текст. Касае се за минимално изискване, гарантиращо качествено изпълнение на предмета на обществената поръчка, даващо възможност на възложителя да прецени на този начален етап възможността на изпълнителя за изпълнение на поръчката, като преценката е за целесъобразност и е в оперативната самостоятелност на възложителя. Разбира се, тази преценка е ограничена от критериите по чл. 59, ал. 2 от ЗОП, но те сами по себе си не изключват правната възможност на възложителя да проверява техническите възможности на участника, когато предмета на поръчката е сложен или със специално предназначение, както в настоящия случай. В този смисъл е практиката на ВАС, обективирана в Решение № 11338/28.10.2015 г. по адм. д. № 9517/2015 г. на ВАС, така Решение № 4127/13.04.20 г. по адм. д. № 9774/2019 г. на ВАС и др. В конкретния случай, обоснована се явява необходимостта, заложена като критерий от

възложителя, участниците да разполагат с достатъчен технически капацитет предвид големия обем на доставяните автомобили. От значение е обстоятелството, че еднократният характера на доставката предполага поставяне на по- високи изисквания, съобразени със значителния обем- ще се доставят не 1 или 10 автомобила, а минимум 78. В случая се касае за проектно финансиране, като проектът е с краен времеви хоризонт на реализиране, тоест потенциалният изпълнител трябва да има капацитет да достави съответните МПС в пълен обем и в посочения срок, за да се гарантира усвояване на финансовия ресурс в рамките на срока за изпълнение на проекта. В допълнение възложителят не е ограничил вида на 50- те МПС, а доставката и гаранционното обслужване са за относително дълъг период, без ограничение в броя на изпълнените договори. Както правилно е посочил жалбоподателя, поставеното изискване за подбор в размер на 50 МПС за последните три години е много по- ниско от минималния брой МПС, които е следвало да се закупят (минимум 78 МПС), респективно много по- нисък от реално закупените- 85 МПС. В този смисъл, съдът намира, че минималното изискване за броя на МПС е съобразено с характера, количеството и обекта на обществената поръчка.

Управляващият орган в т. 1.2. от решение за определяне на финансова корекция № ВГ05М90Р001-3.006-0001/60 от 27.10.2023 г. е посочил нарушение на Закона за обществените поръчки, приложим в случая съгласно чл. 49, ал. 2, т. 1 от ЗУСЕСИФ, което е по чл. 49, ал. 1 във връзка с чл. 2, ал. 1 от ЗОП. Съгласно разпоредбата на чл. 49, ал. 1 от ЗОП техническите спецификации трябва да осигуряват равен достъп на кандидатите или участниците до процедурата за възлагане на обществената поръчка и да не създават необосновани пречки пред възлагането на обществената поръчка в условията на конкуренция. Административният орган приема, наличие на нарушение на чл. 2, ал. 2 и чл. 49, ал. 1 от ЗОП, тъй като възложителят не е осигурил равен достъп на участниците до процедурата за възлагане на обществената поръчка и е създал необосновани пречки пред възлагането ѝ в условията на конкуренция. Счел е, че изискването за точно 4 определени оторизирани сервизни обекта съответно в градовете В., Б., П. и С. е напълно необосновано, тъй като не е видно как при хипотетична оферта от потенциален кандидат, който притежава оторизирани сервизи в други градове същото би повлияло негативно върху изпълнението на дейностите по сервизиране на МПС. На първо място, изискването на възложителя е да се обезпечи гаранционно обслужване въобще, т.е.

същият не ограничава по никакъв начин изпълнението на това изискване-потенциалните участници могат да разполагат както със свои, така и с наети или ползвани на друго правно основание оторизирани сервизни бази. Конкретното изискване базите да са в посочените 4 града очевидно е оправдано с оглед на факта, че това са четирите най- големи града в страната, в които е концентриран най- голям брой подпомагани лица и деца в риск, които ще бъдат обслужвани от придобитите МПС. Следователно, съобразен е логистичния аспект на конкретната необходимост. В подкрепа на това твърдение от възложителя е представено извлечение от И. на АСП за 2021 г. и 2022 г. за брой на подпомаганите лица по населени места. На следващо, място аргументът на УО, че е достатъчна дори една сервизна база, не се споделя от съда, тъй като интензитетът на използване на автомобилите предполага ускорено амортизиране, респективно необходимост от техническо сервизиране, а като се вземе предвид големият обем от 85 МПС, това предполага и повече на брой сервизи, които да обслужват автопарка. Неправилни са изводите на административния орган и по отношение на изискването за параметрите на гаранционното обслужване. Изразеното становище за „вечност“ на гаранционното обслужване противоречи на логиката на поставеното условие, тъй като никой изпълнител не би се съгласил с подобно параметризиране, което не е в негов интерес. Текстът на поставеното изискване ясно сочи, че е включено ограничаване на гаранционното обслужване по време- касае се за гаранционен срок с продължителност в месеци, като в рамките на 60 месеца пробегът е без значение. Този подход очевидно е в полза на възложителя, предвид интензивната употреба на автомобилите- ограничаването на гаранцията само по време на практика осигурява обслужването им за по- дълъг период от време. В допълнение, следва да се отбележи, че нито един от участниците в процедурата не е отстранен на горепосоченото основание.

В процесния случай, не е доказан по безспорен и категоричен начин относимият факт, че възложителят е поставил изисквания в техническите спецификации, които могат да бъдат покрити само от избрания изпълнител. Предвид горното констатацията на УО в тази част на оспорвания акт е незаконосъобразна и следва да не поражда правни последици.

В заключение, предвид легалната законова дефиниция на понятието „нередност“, УО следва да е установил нередността като неравно третиране на определен икономически оператор, което да аргументира

наличието на ограничителни последствия с финансово отражение. С оглед фактичестката обстановка и представените доказателства по делото, това обстоятелство не е доказано по какъвто и да било начин. Липсата на елементите от фактическия състав на "нередността" в посочения по-горе смисъл, обективира извод за липса на основание за налагане на финансова корекция. Изложеното обосновава извод за незаконосъобразност на обжалвания акт поради неправилно приложение на материалния закон. Поради изложеното актът следва да бъде отменен като незаконосъобразен.

С оглед изхода на спора, направеното искане и на основание чл. 143, ал.1 от АПК, жалбоподателят има право на сторените в производството съдебно-деловодни разноси, които възлизат на 820, 33 лева държавна такса и 200 лева за юрисконсултско възнаграждение, които съдът определя на основание чл. 78, ал. 8 от ГПК вр. чл. 144 АПК, вр. чл.37 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Водим от горното Административен съд София - град,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на Агенция за социално подпомагане, представлявана от д-р Н. Т. Решение за определяне на финансова корекция № ВГ05М90Р001-3.006-0001/60 от 27.10.2023 г. на Главна дирекция ЕФМПП към Министерство на труда и социалната политика, с което на основание т. 10 и т. 11 от Приложение № 1 към чл. 2, ал. 1 от Наредбата за посочване на нередности, приета с ПМС № 57/2017 г., за допуснато нарушение по чл. 49, ал. 1 и чл. 59, ал. 2 във връзка с чл. 2, ал. 1 от ЗОП се определя обща финансова корекция в размер на 25 % спрямо засегнатите от нарушението допустими разходи по договор, сключен с „ИНДУСТРИАЛ КОМЕРС КО“ ЕАД.

ОСЪЖДА главен директор на Главна дирекция ЕФМПП към Министерство на труда и социалната политика да заплати в полза на Агенция за социално подпомагане, представлявана от д-р Н. Т. сума в размер на 1020, 33 лева, представляваща съдебни разноси.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в четиринадесетдневен срок от съобщаването.

СЪДИЯ: